

flabsaar, allermindst naar denne Fordring gøres bagefter. Var den fremsat inden Mårets Begyndelse, saa havde det været muligt at gøre 2 Conti, uagtet det vilde have været meget betænkeligt; men nu bagefter at gøre denne Fordring gjældende, er aldeles umuligt. Jeg troer altsaa, at Rigsdagen af praktiske Grunde ikke bør infftere derpaa. Derimod er det en Selvfølge, at, hvis det skulde vise sig — hvad der ikke er den mindste Grund til at formode —, at der er begaaet en saa aldeles bestemt grov Overtrædelse af Finantsloven inden den 2den October, at det kunde give Anledning til Spørgsmaal om Ansvar, saa er der paa den anden Side Intet opgivet; thi det er bekjendt, at Folkethingets Ret til at drage Ministeriet til Ansvar paa ingen Maade er knyttet til Revisionen, men er en fuldkommen selvstændig Ret, og, har Rigsdagen altsaa Ret til at paa-tale mulige Overtrædelser af Finantsloven, der ere begaaede i Tidsrummet fra den 1ste April til den 1ste October 1855, saa er denne Ret paa ingen Maade opgivet derved, at vi ikke fordre Regnskabet klippet midt over ved en vilkaarlig Termin midt i Måret. Jeg troer altsaa, at Rigsdagen Intet bortgiver, og at den ialtsald kun bøier sig for en Nødvendighed, som jeg heller ikke seer medfører nogen reel Ulempe, naar den gaaer ud fra den Forudsætning, som ogsaa Regjeringen ligefrem har vedkjendt sig, at Regnskabet for indværende Aar, forsaavidt de sælles Udgifter angaaer, vil blive at behandle overeensstemmende med de nye Regler, og skal jeg i den Henseende kun yttre det Duffte, [at disse nye Regler snarest muligt maatte ophøre at være den blot administrative Revision og Fremlæggelse af Regnskabet for Rigsrådet, og at den Tid ikke maa være fiern, da den bebudede og uden al Tvivl meget heldbringende nye Institution virkelig vil komme til at virke, skjøndt det ikke paa nogen Maade kan forudsættes, at det vil skee med Hensyn til det her omhandlede Regnskab. Under denne Forudsætning, at Revisionen altsaa kun vil faae at gøre med det særlige Regnskab for Kongeriget, er der vistnok al Grund til at foreslaae en Nedsættelse i Vedrælaget, da Arbeidet derved i en

meget betydelig Grad vil blive formindsket. Efter en sælles Raadslagning imellem det af Folkethinget og det af Landsthinget nedfattede Udvalg, have derfor begge forenet sig om en Indstilling, som overeensstemmende foreligger begge Thing, og som jeg skal anbefale til Vedtagelse. Resten af de foreslaaede Beslutninger er overeensstemmende med hvad der hidtil har fundet Sted; til nu at forsøge mulige Suppleringer, er der vist ingen Anledning, da der nu er opnaaet en fast etableret Praxis.

Madvig: Jeg skal blot tillade mig at udtale, at den Nedsættelse, der er foreslaaet i Honoraret, vistnok er meget moderat i Forhold til den Indskrænkning, der synes mig at foregaae i Arbeidet.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, skred man til Afstemning over Sagens Overgang til 2den Behandling, hvorved denne vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.

Formanden: Dufftes Ændringsforslag stillede til Sagens 2den Behandling, bedes de afgivne inden imorgen Aften. —

Den sidste Sag paa Dagsordenen er, Forslag til Lov angaaende Nørresundbyes Næringsforhold. Sagen er til 3de Behandling*).

Der er intet Ændringsforslag stillet, og det er saaledes Lovforslaget i dets Heelhed, jeg sætter under Forhandling.

Da Ingen ønskede at yttre sig, oplæstes

L o v,

angaaende

Nørresundbyes Næringsforhold

(see Anh. Sp. 593—96),

og vedtoges ved den derpaa følgende Afstemning med 36 Stemmer mod 1.

*) 2den Behandling findes Spalte 826.